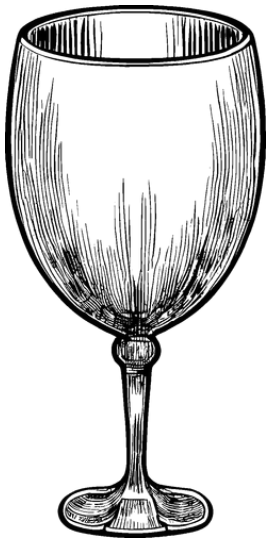

הַגְּבִיעַ הַתְּאֹמִים

ריח חרסת מתקתק עמד באויר בבית משפחת גולדשטיין. אמא עמדה במטבח והכינה במרץ את מאכלי החג. היום בערב, יחול ליל הסדר ומיכל, הבת הצעירה במשפחה, כל כה מתרגשת! אמא קנתה לה שמלה חדשה ופורחת ואפילו נעלי לק לבנות תואמות.

"ערכי בבקשה את השלחן", בקשה אמא ממיכל. "הזהרי כשאת מניחה את הכלים, הם עשויים מזכוכית ועלולים להשבר".

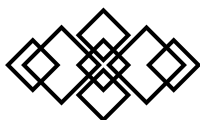
מיכל נגשה בשמחה למלאכה. ראשית, פרסה את מפת התחרה הלבנה והיפה השמורה אך ורק לליל הסדר. לאחר מכן, הניחה בזהירות סט צלחות, כוסות וסכו"ם.

אפילו מפיות יפות קפלה במיוחד, בדיוק כפי שלמדה אותה המורה בכיתה, בסדנת קפול מפיות שערכה לכבוד החג. לבסוף, נטלה ממקומו את גביע הזכוכית הנוצץ והמלכותי, העובר אליהם מדור לדור, על מנת להניח אותו על יד מקומו של אבא. שכן בכל שנה בפסח, אבא מקדש על הגביע הנפלא.

בן כמה הגביע? לא ידוע. אבא מספר שהוא קבל אותו מסבא שלו וסבא קבל מסבא שלו ואיש אינו יודע כמה דורות הוא כבר עובר מאב לבנו.

מיכל אחזה את הגביע בידה, מתבוננת בצורתו הנאה ובתבליטים שעליו. היא העבירה אותו מיד ליד עד ש... בום! הגביע נפל על הרצפה והתנפץ בקול רעש גדול.

הדמעות זלגו מעיניה של מיכל והיא מאנה להנחם. גביע של מאות שנים, הגביע שהפך לסמל המשפחה שלהם, איננו. ובאשמתי.

אמא נסתה להרגיע אותה. אבא הבטיח שהוא סולח והכל בסדר. אפלו האחים רחמו עליה והבטיחו שבעבר שנה או שנתיים, איש לא יזכר את הגביע האבוד.

אך מיכל לא קבלה תנחומים. היא התהלכה בעצבות גדולה במשך כל היום וכה, כשהיא לבושה בשמלתה היפה ובנעלי הלק החדשות, קבלה את החג בפנים כאובות.

ליל הסדר חלף, עבר. גם ימי החג חלפו זה מכבר. זכרו של הגביע, נשכח מלבותיהם של כלם, מלבד מלבה של מיכל.

ביום הולדתה, החל בדיק חדש לאחר חג הפסח, בקשה מיכל מהוריה, שהפעם יתנו לה סכום כסף במקום המתנה השגרתית.

מיכל נטלה את השטר וטמנה אותו עמק עמק בארנקה, לצד מעט השטרות שכבר היו בו.

כששאלו אותה: "מיכל, מה תקני בכסף שלך? מדוע את אוגרת אותו?" היא חיכה, הניחה אצבעה על פיה ושתקה.

הימים חלפו. חג הפסח התקרב שוב. באחד מימות ערב פסח, בקשה מיכל מאבא לצאת לטיול אישי. "לאן את רוצה לצאת?" התעניין אבא. "אגיד לך בהמשך". השיבה מיכל.

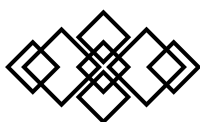
מיכל הושיטה לאבא את כף ידה הקטנה, כאשר ביד השנייה, היא אווזת היטב את ארנקה.

יצאו אבא ומיכל וחדרו כעבר כמה שעות כשפניהם צופנות סוד.

ובליל הסדר, רגע לפני הקדוש, נגשה מיכל למגרתה ושלפה משם... גביע! גביע זכוכית נהדר דומה בדיק לזה שהתנפץ בשנה שעברה.

כלם הביטו המומים. האם הגביע קם לתחיה?

"גביעים אינם קמים לתחיה", הסבירה מיכל, "אלא שלפעמים נולד להם תאום..."

שאלות בהבנת הנקרא

1. מה קנו למיכל לכבוד החג?

---

2. מדוע אמא הזהירה את מיכל שתניח את הכלים בזהירות?

---

3. מדוע לדעתכם רק למיכל היה אכפת כל כך מכך שהגביע נשבר?

---

4. העתיקו מהספור שני משפטים המוכיחים שמיכל הצטערה.

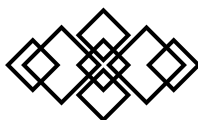
5. בספור לא כתוב לאן יצאו אבא ומיכל. שערו בעצמכם על פי המשך הספור.

---

6. בספור כתוב: "מיכל נטלה את השטר וטמנה אותו עמק עמק בארנקה, לצד מעט השטרות שכבר

היו בו". למי או למה הכוונה במלה "בו"?

---

7. שֶׁעָרוּ לְפִי הַסְּפוּר, מָה הָיָה גִּילוֹ שֶׁל הַגְּבִיעַ.

א. פְּחוּת מִמָּאָה שָׁנָה

ב. יוֹתֵר מִמָּאָה שָׁנָה

ג. יוֹתֵר מִמָּאתַיִם שָׁנָה

ד. יוֹתֵר מֵאַלְף שָׁנָה

הִסְבִּירוּ אֶת בְּחִירַתְכֶם:

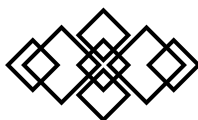
8. אֵלֹהֵי עֲצוֹת הָיִיתֶם מְעַנִּיקִים לְמִיכָל כְּדִי לְשָׁמֵר עַל הַגְּבִיעַ שֶׁלֹּא יִתְנַפֵּץ? הַצִּיעוּ שְׂתִימִים.

9. אֵלֹהֵי הָיִיתֶם בְּמִקּוֹם מִיכָל, הָאֵם הָיִיתֶם נוֹהֲגִים כְּמוֹהָ וּמְשִׁיגִים גְּבִיעַ חָדָשׁ? הִסְבִּירוּ.

10. בְּסִפּוּר כְּתוּב: "מִיכָל נָטְלָה אֶת הַשֶּׁטֶר". כְּתַבוּ מְלֵה נִרְדְּפֶת ל"נְטָלָה" -

11. אֵיךְ כְּתוּב בְּסִפּוּר בְּמִקּוֹם: "בֵּת זְקוּנִים"?

12. הִסְבִּירוּ אֶת הַמִּשְׁגָּ: "צוֹפְנוֹת סוּד".

13. כתבו את המלים הבאות בשתי מלים:

- שמלתה - _____
- ידו - _____
- ארנקו - _____
- נעליהם - _____

14. בספור כתוב: "אך מיכל לא קבלה תנחומים". מה הכוונה במלה **תנחומים**?

א. מלות הרגעה

ב. מלים נוחות

ג. לא הקשיבה למה שאמרו לה

ד. דברים טובים בצבע חום

15. כתבו ברבים:

- גביע - _____
- שטר - _____

16. כתבו סוף אחר לספור, סוף שבו מיכל לא השיגה גביע חדש אלא התנהגה אחרת. כתבו בלשון

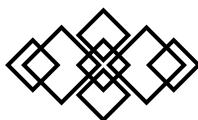
יפה והקפידו שהמשך הספור שלכם, יהיה מעניין.

רוצים לערוך את הקובץ?
לחצו כאן

קובץ זה מופיע באתר
שיעור בקליק

באתר יש עוד אלפי חומרים
מעולים לביה"ס יסודי

מוזמנים להיכנס ולהתרשם